

EEN TIKKELTJE WAZIG

(Out of Focus)

Een komedie in twee bedrijven

door

PETER GORDON

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN TIKKELTJE WAZIG - OUT OF FOCUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER GORDON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (in volgorde van opkomst):

Helen Beever

Sue Dixon

Evonne Duckworth

Kath Enfield

Bob Enfield

Leonard Trotter

Wayne Bryant

David Wright

Linda Hammond

Plaats van handeling: Een parochiezaaltje of een zaaltje in een cultureel centrum

Tijd van handeling: Heden.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel: Zaterdagavond.

Tweede tafereel: Zaterdagavond, vier weken later.

TWEEDE BEDRIJF

Eerste tafereel: Maandagavond, drie weken later.

Tweede tafereel: De volgende zaterdagavond.

Uittreksel uit het parochieblad no. 73

Vrienden

De tijd is weer gekomen om de pen op het papier te zetten voor de maandelijkse nieuwsbrief. In de komende maand hebben we een vol programma met allerlei gebeurtenissen en ik ben er van overtuigd dat jullie allemaal een waardevolle bijdrage aan onze plaatselijke samenleving leveren. Het spijt me dat de laatste tijd er een probleem met overboekingen van de zaal is geweest. Dit werd veroorzaakt door een administratieve fout die hopelijk volledig is opgelost nu ik zelf weer het afsprakenboek onder mijn beheer heb.

Ds. David. Duckworth.

Data om te noteren:

Dinsdag 4: Dit mag u niet missen. Een praatje door Mevr. Partridge onder de titel: 101 manieren om kalkoenresten te verwerken.

Maandag 10 tot zaterdag 15: Toneel! "Assepoester op haar best" geschreven en geregisseerd door E. Duckworth.

Bespreek tijdig uw plaatsen om teleurstelling te voorkomen. Er zijn maar 140 zitplaatsen per voorstelling.

Woensdag 19: Maandelijkse ontbijt bijeenkomst. Iedereen is welkom.

Vrijdag 28: Let op! Een lezing met lichtbeelden door L. Trotter: "Padden kweken; plezierig en voordelig"

De donaties voor de kerkklok zijn opgelopen tot £ 37.41 nog maar £2,962.50 en we zijn er!

Kabouternieuws

Het spijt ons mee te moeten delen dat juffr. H. Beever zich heeft teruggetrokken als leidster van onze kabouters. Dit is voor een deel veroorzaakt door de eerder genoemde problemen ten gevolge van boekingen en we hopen dat juffr. Beever alsnog op haar besluit zal terugkomen. Ondertussen kunnen vragen in verband met activiteiten van de kabouters worden doorgegeven aan E. Duckworth, die ook tijdelijk de leiding van de groep zal overnemen.

Gezamenlijke kerkdienst op zondag 23.

De kabouters verzamelen om 10.30 uur bij de parochiezaal om gezamenlijk naar de kerk te marcheren. De dienst begint om 10.00 uur.

E. Duckworth

L. Trotter wil graag vermeld zien dat hij zich beschikbaar stelt voor het geven van diashows en lezingen voor geïnteresseerden. Hij heeft een uitgebreide collectie dia's en kan groepen van iedere leeftijd een passend verhaal aanbieden.

Contact opnemen met L. Trotter; 42 The Ramblings

Attentie!

Willen de gebruikers van de zaal alstublieft niet meer roken? Er zijn de laatste tijd een aantal ziekmeldingen geweest in de speelgroep van kinderen van 3 tot 5 jaar. De groepsleidster, Mevr. Butterfield, denkt dat er een verband gezocht moet worden met de rokerige atmosfeer in de zaal.

Dank u.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Het toneel stelt een zaaltje in het parochiehuis voor. Er is een klein afgetimmerd keukentje van waaruit een achterdeur naar de open ruimte achter het gebouw leidt. Er is een deur van de keuken naar het zaaltje, waar nog twee andere uitgangen zijn: de ene naar de parkeerplaats en de andere naar de kleedkamer en grote zaal. Op de deuren is een handgeschreven aanduiding aangebracht. Tegen de ene wand van de ruimte staan diverse kartonnen dozen met blikken voedsel en dekens. Helen staat in de achterdeur naar buiten te roepen. Ze is van middelbare leeftijd en heeft het uniform van een kabouterleidster aan. Ze is het type dat buitenissige en dwaze figuren niet goed kan uitstaan.

Helen: Vooruit, opschieten en denk eraan, probeer net zoveel mooie kleine blaadjes te verzamelen als je kunt in dertig minuten..... wat zei je, Suzy?..... Nee, je kunt mijn horloge niet lenen... niet na wat je er de laatste keer mee hebt gedaan! Als je naar de padvindsters gaat moet je zelf een horloge hebben.... heel belangrijk..... altijd punctueel op tijd zijn. *(Sue komt binnen met een sporttas in haar hand. Ze is achter in de twintig en heeft een trainingspak aan)* Ah, ben je daar? Ik had het net over op tijd zijn. Nu ja, beter laat dan nooit zullen we maar zeggen. *(ze geeft Sue de hand)* Helen Beever.

Sue *(min of meer in de war)*: Sue Dixon.

Helen: Welkom Susan. Fijn dat je ons wilt komen helpen met dat kleine spul. De meisjes zijn net weg om de natuur te verkennen. Normaal gesproken gaat mevrouw Crabtree mee, maar ze heeft jammer genoeg op het moment wat last van haar maag, dus wat extra hulp komt altijd gelegen. Heb je een wagen, liefje?

Sue: Wat zegt u?

Helen: Heb je een wagen?

Sue: Nee, ik ben met de bus gekomen.

Helen: Jammer, dat zou erg nuttig zijn geweest. Maar ja, het is jouw fout ook natuurlijk niet. Geen uniform? *(tijdens de volgende dialoog begint Sue zich klaar te maken voor een badmintonwedstrijd. Ze doet haar "juwelen" af en stopt die in haar tas)*

Sue: Ik was de passagier, niet de chauffeur!

Helen *(niet lettend op de opmerking van Sue)*: Mmm.... dan moeten we eens nadenken over een uniform. Ik kan niet hebben dat je een slecht voorbeeld voor de kinderen bent. Ik zie dat je wat sportspulletjes hebt meegebracht.

Sue: Ja, voor badminton. Ik zou hier....

Helen: Maar één racket? Dat zal wel wat problemen opleveren met drie en twintig meisjes. Maar ja, het is een begin; een tien voor de moeite. (*denkt na*) Misschien kunnen we wat improviseren. Denk eens even na, liefje, goedkoop en leuk, dat is het enige dat telt.

Sue: Sorry, maar ik geloof dat we langs elkaar heen praten. Weet u, ik ben lid van de badminton club van donderdagavond.

Helen: Maar dan heb je de shuttles en de andere dingen toch niet nodig..... het is zaterdag!

Sue (*begint wat kwaad te worden*): Ik weet ook wel dat het zaterdag is. We zouden vanavond elkaar hier ontmoeten.

Helen: Juist, maar aan de telefoon heb ik duidelijk gezegd zeven uur. En daarom was ik verbaasd dat je pas om halfacht binnen kwam vallen.

Sue (*doet haar horloge af, ze snapt eindelijk wat de oorzaak van het misverstand is*): Maar ik heb helemaal niet....

Helen: Ah.... een horloge?

Sue: Ja.

Helen: Mag ik het eens zien? (*Sue geeft haar horloge met enige aarzeling aan Helen*) Prachtig.... net wat ze nodig hebben. Nu, denk eraan, Susan, ik houd ervan te werken met een hecht team; mensen die aan dezelfde kant van het touw staan te trekken. Gesnapt? Nu, waarom begin je niet met water op te zetten, dan breng ik dit ondertussen naar de meisjes. (*Helen gaat door de keuken naar buiten. Sue loopt achter haar aan*)

Sue: Hé, maar dat is mijn....

Helen (*als ze naar buiten gaat horen we haar roepen*): Victoria, Emma, dat zijn brandnetels, die moeten we niet hebben!

Sue: ....horloge.

Sue is helemaal in de war. Uiteindelijk gaat ze naar de keuken en zet water op voor koffie. Evonne komt bedachtzaam binnen vanaf de parkeerplaats. Ze is een nerveuze vrouw die zich voortdurend verdedigt. Ze heeft een boodschappentas vol tekstboeken in de hand.

Evonne (*bedeesd*): Hallo.

Sue (*kijkt uit de keuken*): Hai!

Evonne: Hallo. De deur was open. Dacht al dat ik de eerste niet zou zijn.

Geloof het of niet maar ik ben blij dat hier iemand is.... Ik heb de hele dag dat akelige gevoel gehad dat er niemand zou komen. Ik ben Evonne.

Sue (*geeft een hand*): Sue.

Evonne: Evonne.

Sue: Ik weet zeker dat de rest van het team zo wel zal komen. Ik was wat aan de vroege kant.

Evonne: Het team?.... Ja, het team.... dat klinkt goed. Ik denk inderdaad dat we wel een soort team gaan vormen, of niet? Een goede samenwerking is tenslotte een voorwaarde. Zeg nou zelf. Mieters, ik moet nog zoveel leren. Weet je ik heb dit nog nooit eerder gedaan..... tenminste niet nadat ik van school af was; ik was een engeltje toen ik zes was.

Sue (*in de war gebracht*): Ja.... dat kan ik me voorstellen.

Evonne (*weemoedig*): Ik had eigenlijk een koe willen zijn, maar dat mocht niet. Niemand wilde mijn achterkant zijn, snap je? (*opgewekter*) Nu ja, misschien komt dat nog wel, wie weet.

Sue (*steekt haar de gek aan*): Natuurlijk. Ik weet zeker dat het wel lukt als je je best maar doet.

Evonne: Ja, hoop doet leven. Mieters. (*bezorgd*) Oh, waar is iedereen eigenlijk? Weet jij hoe laat het is, Sue?

Sue: Ja. (*wil op haar horloge kijken*) Oh, dat wil zeggen, ik wist het. Het is in beslag genomen door de kampcommandant..... Akela of de bruine uil of zoiets.

Evonne (*in paniek*): Toch niet door juffrouw Beever! Waar is ze?

Sue: Ze is de troepen aan het inspecteren..... of de troepsen?

Evonne: Maar ze had hier niet horen te zijn. Het is helemaal haar avond niet. (*aarzelend*) Sorry, maar ik kan misschien beter even met haar gaan praten.

Sue: Je mag van geluk spreken als je er een woord tussen krijgt!

Evonne gaat af naar de speelruimte en Sue begint koffie te zetten. Kath komt binnen vanaf de parkeerplaats. Ze is sportief gekleed en heeft een vastbesloten uitdrukking op haar gezicht. Ze heeft een sleutelbos in haar hand. Ze wordt direct gevolgd door Bob, die gekleed is in sportbroek en een sweater en een sporttas in zijn hand heeft. Hij ziet er afgemat uit.

Kath: Het heeft geen zin, Bob. Ik luister niet meer naar je. Ze gaat niet. Punt. Uit!

Bob: Oh vooruit, Kath..... het is een conferentie..... ze is mijn secretaresse.

Kath: Je hebt nog nooit eerder een secretaresse nodig gehad.

Bob: Dat weet ik wel, maar dat was vroeger.

Kath: Vroeger dan wat?

Bob (*probeert een antwoord te vinden*): Nu ja..... voordat.....

Kath (*draait zich naar hem toe*): Ik zal je eens zeggen voor wat het was.

Het was voordat je "Lekkere Linda" had aangenomen. Je weet wel, die met die knipperende oogleden en een bos hout voor de deur.

Bob: Ze knippert niet met haar hout! Niet naar mij in ieder geval.

Kath: Probeer niet grappig te zijn, Bob. Als het anatomisch mogelijk was, zou ze het zeker doen. Die vrouw is een mannenverslinder.

Bob: Meen je dat?

Kath: Verbeeld je maar niks. Bij jou krijgt ze geen kans om te knabbelen, of wel soms..... nou?

Sue (*komt uit de keuken en slaat op een pan*): Einde van de eerste ronde! Hebben jullie een scheidsrechter nodig?

Kath: Als hij nog eens weer over die vrouw begint zal hij meer nodig hebben dan een scheidsrechter om hem te redden. Ben je goed in EHBO?

Bob: Zeg jij het nu eens, Sue. Jij bent ook een secretaresse. Op conferenties moet je een secretaresse hebben, of niet?

Kath: Waarvoor?

Bob: Nu ja.... om notities te maken, toespraken uit te typen.... allerlei soorten kleinigheden.

Kath: Het zijn die kleinigheden waar ik zo'n hekel aan heb!

Bob (*boos*): Hou op met mijn woorden altijd te verdraaien. Vooruit Sue, zeg jij eens wat.

Sue: Nu ja, ik geloof dat er inderdaad dikwijls toch redelijk veel typewerk en zo gedaan moet worden. Voor wat betreft de kleinigheden..... ik denk dat die erg persoonsgebonden zijn.

Kath (*afsluitend*): In Bob zijn geval zijn ze niet persoonsgebonden want ze gaat niet mee. Punt. Uit. Einde discussie! (*Bob draait zich om, voorlopig verslagen*) Is er nog niemand?

Sue: Niemand hier! Behalve dan de dagtrip van het plaatselijke gekkenhuis! Tot nu toe heb ik al een hele grote kabouter ontmoet die denkt dat ik Lady Baden Powell ben, en een of ander vrouwmens wiens hoogste ambitie is nog eens een koe te zijn.

Kath (*snapt er niets van*): Een koe?

Sue: Een koe, ja.

Kath: Heb je dat gehoord, Bob, die zou bij Linda in de leer moeten.

Bob: Ha ha. (*hij begint zijn tas open te doen*)

Kath: Waar is mijn tas?

Bob: Wat?

Kath: Mijn tas..... heb je die niet meegenomen? Alle mensen, hij stond nog wel op de achterbank. Ik zei nog tegen je: "pak hem even, Bob?"

Bob: Ik dacht dat je het nog over Linda had.

Kath: Hier is de sleutel, haal hem even, wil je? (*Bob neemt met tegenzin de sleutel aan en gaat naar de parkeerplaats*)

Kath (*roept*): Vergeet het alarm niet. (*tegen Sue*) Hij liet het laatst midden in de stad afgaan. Ik zou met hem gaan lunchen en ik gaf hem de sleutel om zijn koffertje in de wagen te leggen. Hoe dan ook, het alarm ging af juist toen er een politiewagen langs reed. Natuurlijk Bob, zo is hij nu eenmaal, helemaal in paniek.

Sue: Waarom? Het is jouw wagen toch?

Kath: Maar toch! Na het fiasco op de vorige conferentie is hij zichzelf niet meer. Hij was bang dat de politie zou stoppen en hem controleren omdat ze dachten dat hij de wagen wilde stelen.

Sue: En wat gebeurde er toen?

Kath: De gek zette het op een lopen. Hij denkt dat ze hem wel tien minuten lang achtervolgd hebben.

Sue: Maak dat de kat wijs. Ik kan niet geloven dat Bob zo stom is.

Kath: Echt waar. Hij is ze uiteindelijk op het station kwijtgeraakt. Ik kan er nu om lachen maar destijds was ik razend. Ik bedoel maar; hij was er tenslotte met mijn autosleutels tussenuit en hij is zeker twee uur weg geweest! (*Sue kijkt ongelovig naar Kath*) Hij durfde niet meer te voorschijn te komen. Hij heeft daar kruier gespeeld tot hij er bijna bij neerviel. (*op de parkeerplaats gaat een autoalarm af*) Oh nee, hè. Niet nog eens! Ik hoop in vredesnaam dat er geen politieman in de buurt is. (*het alarm stopt, Kath zucht van opluchting*) Hij had al met al nog vijf en veertig gulden aan fooien bij elkaar gesprokkeld. Maar dat was dan ook het enige positieve.

Sue: Ik weet wel dat je altijd wat op Bob hebt aan te merken, maar ik denk dat je het echt hebt getroffen. Hij is geweldig; ik hoop dat ik nog eens iemand als hij tegen het lijf loop.

Kath (*vriendelijker*): Hij heeft ook zijn goede kanten wel. Ik wou alleen dat hij niet zo zat te prullen als hij zijn zin niet krijgt.

Sue: Oh, ik weet het nog niet, ik vind dat hij er best lief uitziet als hij pruilt.... net een verdwaald hondje.

Kath: Maar hij pruilt altijd, Sue; hij doet niet anders.

Sue (*spottend*): Misschien moet je hem wat meer zijn eigen zin laten doen.

Kath: Maar dat is net het probleem met hem.... Bob weet absoluut niet wat hij wil. Hij is één van die natuurlijk begaafde niet-beslissers. Hij zou een prachtige kandidaat voor de functie van staatssecretaris zijn. (*Bob komt binnen met een tas die hij voor de voeten van Kath neerzet terwijl hij haar de autosleutels geeft*)

Bob: Eén tas.

Kath: Dank je. Weer problemen met het alarm gehad?

Bob (*chagrijnig*): Stomme ding. Ik schrik me altijd te pletter!

Kath: En ik had je nog wel gewaarschuwd. Maar ja! Kom, ik zal beginnen

met het net op te hangen.

Bob (*bezorgd*): Je blijft toch zeker niet?

Kath: Waarom niet?

Bob: Maar..... je speelt helemaal niet mee, je verveelt je kapot

Kath: Vervelen zeg je? Bob, ik ben het spuugzat je overal heen te brengen en dan weer naar huis te rijden om in mijn eentje naar de muren te zitten staren. Je hebt toch een scheidsrechter nodig?

Bob: Ja, maar....

Kath: Wees dan maar blij. Als ik scheidsrechter speel krijgt je tenminste ook nog eens een keer goede punten van me.

Sue: Ik kom direct. Even dit opdrinken. (*wijst op haar koffie. Kath gaat naar de zaal en laat een ongelukkig kijkende Bob achter*) Misschien kun je hier ook nog wel fooi krijgen.

Bob: Oh, heeft ze het hele verhaal weer verteld? Ze heeft me zo beloofd dat ze er met niemand over zou praten. Ik ben nog nooit in mijn leven zo in verlegenheid gebracht.

Sue: Ik vond dat het heel opwindend klonk. Hoe is het als ze je achtervolgen.... op de loop voor de wet.

Bob: Ik stond stijf van angst! Ik bedoel: ik rende weg, allerlei achteraf steegjes door, en ik voelde me alsof ik iets heel slechts gedaan had. Je weet wel, dat gevoel dat je krijgt als je door het groene douane gedeelte van het vliegveld gaat... schuldig tot het tegendeel bewezen is.

Sue: Ik dacht dat ik dat alleen maar had.

Bob: Oh nee, iedereen heeft dat gevoel. (*vertrouwelijk*) Ik heb er trouwens iets op gevonden. Ik ga nu door de rode kant en geef iets aan. Ik bedoel, je hoeft niet echt iets bij je te hebben.... je zegt gewoon dat je wat hebt.... een extra slof sigaretten of zo. Dat werkt prima. Zij zijn blij dat ze belasting vangen en jij bent blij omdat je je niet schuldig voelt.

Sue (*sceptisch*): Je vindt jezelf geweldig of niet? Geen wonder dat ze je achtervolgen; met zo'n crimineel brein moet dat wel. Waarom geef je jezelf niet aan voor heroïnesmokkel of zoiets? Daar kun je nog eens echt plezier aan beleven.

Bob (*teleurgesteld*): Ik had kunnen weten dat je het niet zou begrijpen. Kath begrijpt er ook niets van. Ik weet zeker dat ze denkt dat ik niet goed wijs ben.

Sue: Dat vraag ik me af!

Bob (*na een moment*): Ik vraag me af of ze me nog steeds zoeken.... de politie bedoel ik.

Sue (*begint er plezier in te krijgen*): Vast wel. Waarschijnlijk hangt er in ieder politiebureau een robotfoto van je.

Bob (*bezorgd*): Wat?

Sue: Als ze je zo lang hebben achtervolgd, hebben ze tijd genoeg gehad om je goed te bekijken. Maar maak je geen zorgen, al die foto's lijken op elkaar.... ongeschoren, gebogen neus, ogen te dicht bij elkaar. (ze *kijkt Bob doordringend aan*) Oh hemeltje, je zit behoorlijk in de puree, geloof ik.

Bob: Ja, lach er maar om!

Sue: Hé, misschien kom je wel in Opsporing Verzocht. Kunt u ons helpen deze man op te sporen..... heeft een schuldige uitdrukking op zijn gezicht en doet zich voor als een misdadiger! (Bob *kijkt ongelukkig nu hij zo wordt geplaagd. Helen komt plotseling kwaad door de keuken binnenstormen*)

Helen: Dat doet de deur dicht! Weet je wat ze heeft gedaan... met mijn meisjes? Ze is onmogelijk!

Bob (*vriendelijk*): Goedenavond. (Helen *negeert hem*)

Sue: Wie heeft wat gedaan?

Helen: Zij..... (*hatelijk*) de vrouw van de dominee. Ze heeft me dubbel geboekt! Dubbel geboekt! Daar sta ik nu, met drie en twintig meisje die verwachten hier vannacht te kamperen.... en wat heeft ze gedaan?

Bob (*behulpzaam*): Je dubbel geboekt?

Helen (*negeert hem nog steeds*): Ze heeft de zaal voor haarzelf gereserveerd voor een repetitie van die belachelijke musical van haar. Kun je daar nu bij met je verstand?

Sue (*begrijpt wat er gebeurd is*): Och, nu begin ik het te snappen.

Helen: Ik neem dat niet..... dit keer gaat ze te ver.

Sue (*voorzichtig*): Ik ben bang dat ik slecht nieuws voor je heb.

Helen: Niets, absoluut niets kan de zaak nog slechter maken.

Sue: Wat denk je hier van? Wij zijn hier ook nog. Jij zit met drie en twintig meisjes. Wij zijn hier om een badminton wedstrijd te spelen..... De zaal is drie keer geboekt.

Helen: Ben je dan niet hier om te helpen? Waarom heb je dat niet eerder gezegd? (*zonder een antwoord af te wachten*) En wie ben jij dan wel?

Bob: Bob.

Helen: En ben jij hier ook voor die..... die wedstrijd?

Bob: Ja.

Helen: Heb je de zaal op de gewone manier besproken?

Bob: Ja.

Helen: Mmmm... heb je een idee om het op te lossen?

Bob: Nee.... Dat waren de eerste vier vragen, je hebt nog zestien vragen over.

Helen (*vastbesloten*): Nu dan, het spijt me, maar je wedstrijd is afgelast.

Bob: Maar dat gaat niet.

Helen: Oh jawel. Beter nog: dat gaat wel. De wedstrijd is afgelast.
Sue: Helen, dat is uitgesloten. We hebben geboekt, er komt een ander team spelen.
Helen: Het spijt me, Susan, maar mijn meisjes gaan voor. Ik ben persoonlijk bevriend met de dominee.
Bob: Wij spelen badminton, of je het leuk vindt of niet.
Helen: Ik snap het al. Mij aan de kant schuiven, hè?
Bob: Je zou ook een beetje kunnen opschuiven.
Helen: Dat zullen we nog wel eens zien. Ik ga de dominee bellen. Ik zie wel dat er met jou toch niet te praten valt. *(wijst door de keuken naar buiten)* Susan, zeg tegen de meisjes dat ik zo terug kom.
Sue: Maar ik ben niet.... *(voordat Sue de zin af kan maken is Helen al naar de parkeerplaats gerend. Sue salueert demonstratief in haar richting, haalt de schouders op en gaat door de keuken naar de speelplaats)*
Bob *(salueert met twee vingers)*: Wij dib, dib, dib.
Sue: Dob, dob, dob.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto